

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Pacific World Limited, FDD International Limited

Pârâți: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — First tier Tribunal (Tax Chamber) — Interpretarea Regulamentului (CE) nr. 1417/2007 al Comisiei din 28 noiembrie 2007 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura Combinată — Validitate în ceea ce privește încadrarea unghiilor false din plastic turnat la poziția 3926 90 97 (alte articole din materiale plastice)

Dispozitivul

Regulamentul (CE) nr. 1417/2007 al Comisiei din 28 noiembrie 2007 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată este valid în măsura în care clasifică unghiile false și, prin urmare, seturile de unghii false descrise în anexa la acesta la subpoziția 3926 90 97 din Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1549/2006 al Comisiei din 17 octombrie 2006.

(¹) JO C 209, 31.7.2010.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 28 iulie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — procedură inițiată de Lotta Gistö

(Cauza C-270/10) (¹)

(Protocol privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene — Articolul 14 primul paragraf — Stabilirea domiciliului fiscal al soțului unui funcționar al Uniunii — Legislație națională care include o normă potrivit căreia persoana interesată care a avut reședința în străinătate timp de trei ani nu mai este considerată rezident în statul de origine și, prin urmare, nu mai este supusă integral la plata impozitului)

(2011/C 298/13)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lotta Gistö

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Korkein hallinto-oikeus — Interpretarea articolului 14 (devenit articolul 13) din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene — Stabilirea domiciliului fiscal al funcționarilor Uniunii Europene și al soților lor care nu desfășoară o activitate profesională proprie în statul membru de origine — Legislație națională care prevede în ce privește resortisanții faptul că, după trecerea a trei ani de la terminarea anului în cursul căruia resortisantul a părăsit statul, acesta nu mai este considerat rezident în statul respectiv și prin urmare supus la plata integrală a impozitului asupra veniturilor sale

Dispozitivul

Articolul 14 primul paragraf din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene, anexat inițial la Tratatul prin care s-au instituit un Consiliu unic și o Comisie unică ale Comunităților Europene, iar ulterior, în temeiul Tratatului de la Amsterdam, la Tratatul CE, trebuie interpretat în sensul că se consideră că soțul unei persoane care, pentru unicul motiv că aceasta din urmă intră în serviciul Uniunii Europene, își stabilește reședința pe teritoriul unui alt stat membru decât cel în care avea domiciliul fiscal în momentul intrării în serviciul Uniunii a persoanei menționate își păstrează domiciliul fiscal în acest din urmă stat membru dacă el însuși nu desfășoară o activitate profesională proprie.

(¹) JO C 221, 14.8.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 iulie 2011 — Comisia Europeană/Republica Ungară

(Cauza C-274/10) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Fiscalitate — TVA — Directiva 2006/112/CE — Drept de deducere — Norme de exercitare — Articolul 183 — Reglementare națională care nu permite rambursarea excedentului de TVA decât în măsura în care depășește valoarea taxei aferente intrărilor, rezultată din operațiuni pentru care nu a fost încă efectuată plata)

(2011/C 298/14)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou, B. Simon și K. Talabér-Ritz, agenți)

Pârâtă: Republica Ungară (reprezentanți: M. Fehér, K. Szijjártó, G. Koós, agenți și K. Magony, szakértő)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Reglementare națională care nu permite rambursarea excedentului de TVA plătit decât în cazul în care acesta depășește valoarea taxei rezultate din operațiunile încă neplătite — Încălcarea principiului neutralității fiscale

Dispozitivul

1. Republica Ungară,

— prin obligarea persoanelor impozabile a căror declarație fiscală menționează un excedent, în sensul articolului 183 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, pentru o anumită perioadă fiscală să raporteze integral sau parțial acest excedent în perioada fiscală următoare în cazul în care nu au plătit totalitatea sumelor ce revin furnizorilor pentru bunurile cumpărate și

— din cauza faptului că, ținând cont de această obligație, anumite persoane impozabile a căror declarație fiscală menționează sistematic „excedente” sunt constrânse să raporteze de mai multe ori acest excedent în perioada fiscală următoare,

nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.